

РЕШЕНИЕ

№ 916 / 14.07.2020 г. гр. Варна

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВАРНЕНСКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД,
XVI – ти състав,
в публично заседание на 23.06.2020 г., в състав:

Административен съдия : **Красимир Кипров**

при секретаря Камелия Александрова,
като разгледа докладваното от съдия Красимир Кипров
адм.дело № 450 по описа на съда за 2020 г.,
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на пар.1д,ал.1 от ДР на З-на за безопасно използване на ядрената енергия /ЗБИЯЕ/ във вр. с чл.40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ и чл.145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията – Варна (СОПА), представлявано от Юлиан Атанасов Чолаков, срещу писмо изх. № 05-00-2/16.01.2020 г. на Председателя на Агенцията за ядрено регулиране.

Жалбоподателят твърди, че със заявление № 05-00-2/02.01.2020 г. е поискал от председателя на Агенцията за ядрено регулиране достъп до обществена информация. Навеждат се в жалбата доводи, че съгласно §1д, ал.3, т.1 от ДР на ЗБИЯЕ съгласието на лицензианта е достатъчно основание за предоставяне на информацията, но неговото несъгласие не е основание за отказ. Посочва също, че позоваването на ЗБИЯЕ в акта не е основание за неспазване на установената в ЗДОИ форма – решение за отказ или за достъп до поисканата информация. Твърди, че съгласие на третото лице не се изисква, когато то е задължен субект по реда на ЗДОИ. Като основание за предоставяне на информацията посочва „надделяващ обществен интерес“, предвид което счита, че в случая приложение следва да намери разпоредбата на чл.31, ал.5 от ЗДОИ.

В съдебно заседание, чрез пълномощник адв. Ивайло Иванов, поддържа жалбата и моли отказът за предоставяне на достъп до обществена информация да бъде отменен и преписката да бъде върната на

административния орган за ново произнасяне. Претендира заплащане на направените съдебно-деловодни разноски. Допълнителни съображения са изложени в представената писмена защита с.д. 7479/1.07.2020 г.

Ответникът – Председател на Агенция за ядрено регулиране, чрез упълномощения процесуален представител - главен юриск. Илияна Райчева, изразява становище за отхвърляне на жалбата като недопустима и неоснователна. Посочва, че обжалваният акт не е решение за отказ за предоставяне на информация по ЗДОИ, а писмо с което жалбоподателят е уведомен, че исканата от него информация се съдържа в документи на лицензианта и представлява защитена тайна по специалния закон (ЗБИЯЕ). Твърди, че информация за събитията на посочените дати е дадена на интернет сайта на Агенцията и същата е публична. Посочва, че когато информацията засяга „инциденти“ и „аварии“, същата е публична, но когато засяга отклонения тя се определя и дава единствено със съгласието на лицензианта, каквото в настоящият случай липсва. С тези доводи моли жалбата да бъде отхвърлена с присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

До Агенцията за ядрено регулиране е постъпило заявление (АЯР) вх.№ 05-00-2/02.01.2020 г. от СОПА чрез представляващия Юлиан Чолаков, с което на основание ЗДОИ във вр. с чл.5, т.9 от ЗБИЯЕ е поискано предоставяне на следната информация:

1.1. Съставяна ли е комисия (по смисъла на чл.14 ал.2 от Наредбата) за разследване на причините и анализ на събитието на 03.07.2019 г. в Блок 6 - да или не, с какъв акт и в какъв състав - данни за две имена, длъжност и професионална квалификация на нейните членове.

1.2. Окончателен доклад (по смисъла на чл.12 ал.1 от Наредбата) за резултатите от разследването и анализа на събитието по точка 1.1.

1.3. Допълнителен доклад по смисъла на чл.13 от Наредбата.

2.1. Съставяна ли е комисия (по смисъла на чл.14 ал.2 от Наредбата) за разследване на причините и анализ на събитието на 01.08.2019 г. в Блок 6 - да или не, с какъв акт и в какъв състав - данни за две имена, длъжност и професионална квалификация на нейните членове.

2.2. Окончателен доклад (по смисъла на чл.12 ал.1 от Наредбата) за резултатите от разследването и анализа на събитието по точка 2.1.

2.3. Допълнителен доклад по смисъла на чл.13 от Наредбата.

С писмо изх.№ 05-00-2/09.01.2020 г. председателят на АЯР е поискал на основание пар.1д,ал.3,т.1 от ДР на ЗБИЯЕ съгласието на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД да бъде предоставена информацията. В отговор с писмо рег.№ 05-00-2/16.01.2020 г., изпълнителният директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД е посочил, че не дава съгласието си да бъде предоставена исканата информация, като подчертава че последната представлява защитена тайна по смисъла на §1д, ал.1 от ДР на ЗБИЯЕ, поради което липсата на съгласие от

тяхна страна е достатъчно основание за постановяване на отказ за предоставяне на информацията.

С оспореното понастоящем писмо изх.№ 05-00-2/16.01.2020 г. на председателя на АЯР е отказано предоставянето на поисканата информация. В мотивите на отказа си административният орган е посочил, че : изисканата информация представлява такава предоставена от лицензианта „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД във връзка със задължението му по реда на Наредбата за условията и реда за уведомяване на АЯР за събития в ядрени съоръжения, в обекти и при дейности с източници на йонизиращи лъчения и при превоз на радиоактивни вещества, да уведомява регулатора за събития в ядрено съоръжение; документите съдържат информация, която представлява защитена тайна по смисъла на §1д от ДР на ЗБИЯЕ; лицензиантът „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД отказва да даде съгласие за достъп до информацията ; отказът е постановен на основание §1д, ал.3, т.1 от ДР на ЗБИЯЕ.

От страна на ответника по делото са представени два броя публикации в интернет страницата на АЯР (<http://www.bnra.bg/bg/facilities/npp-events>) с информация за изключване на генератора на блок 6 от електроенергийната система от 03.07.2019 г. и изключване на две главни циркулационни помпи на блок 6 от 01.08.2019 г., в които е посочено, че двете събития са с ниво 0 по скалата на ИНЕС и са без значимост за безопасността.

Въз основа на така установените факти, съдът направи следните правни изводи:

Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 22.01.2020 г.(л.22 от делото), а жалбата срещу него е изпратена по имейл на 05.02.2020 г. (л.28 от делото),т.е. подадена е в срока по чл.149,ал.1 от АПК. Противното на изложеното от ответника становище,съдът намира,че съдържанието на оспореното писмо обективира отказ за предоставяне на поисканата със заявлението на жалбоподателя информация. В този смисъл,съдът намира жалбата за процесуално допустима като подадена от лице с активна процесуална легитимация в законоустановените форма и срок.

Разгледана по същество, съдът намира жалбата за неоснователна, поради следните съображения:

В настоящия случай разкриването на информация, която се иска от жалбоподателя е свързано с предоставянето на доклади (окончателен и допълнителен) по чл.12, ал.1 и чл.13 Наредбата за условията и реда за уведомяване на Агенцията за ядрено регулиране за събития в ядрени съоръжения, в обекти и при дейности с източници на йонизиращи лъчения и при превоз на радиоактивни вещества (наричана за краткост Наредбата), във връзка със събитията на 03.07.2019 г. и 01.08.2019 г. в блок 6 на АЕЦ – Козлодуй, както и информация за членовете на изготвилите ги комисии (две имена, длъжност и професионална квалификация на членовете).

Предвид характера на така поисканата информация,редът за нейното предоставяне е уреден в разпоредбите на пар.1д от ДР на ЗБИЯЕ,т.е. казусът касае приложението на този специален закон,поради което приложението на

общият ЗДОИ може да бъде само субсидиарно, т.е. доколкото няма уредба в специалния закон. В §1д, ал.1 от ДР на ЗБИЯЕ е регламентирано, че информацията, която е станала известна на председателя на агенцията, на заместник-председателите и на служителите от агенцията във връзка с изпълнението на техните функционални задължения е защитена тайна и се предоставя по реда на този закон. В този смисъл, чл.37, ал.1, т.1 от ЗДОИ регламентира, че основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е, когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон.

В §1д, ал.3, от ДР на ЗБИЯЕ са въведени изключения от правилата за предоставяне по ал.2, като в т.1 е посочено, че информацията по ал.1 се предоставя с писмено съгласие на съответния лицензиант или титуляр на разрешение по този закон, предоставил информацията. Мотивът, с който председателят на АЯР е отказал предоставяне на информацията представляваща „защитена тайна“ е липсата на съгласие от страна на лицензианта. Видно от съдържанието на представения по делото отговор от изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, съгласие от страна на лицензианта действително не е дадено. При това положение, видно е, че настоящият случай не попада в изключението на §1д, ал.3, т.1 от ДР на ЗБИЯЕ.

На следващо място, в ал.4 от §1д са въведени изключения от ограниченията по ал.1 - 3, като в т.1 е включена информация за инциденти и аварии в ядрени съоръжения или обекти с източници на йонизиращи лъчения в обем, определен с наредбите по чл.19 ал.1 т.8 и чл.123 от ЗБИЯЕ. В §1 от ДР на ЗБИЯЕ е дадена дефиниция на тези понятия. Според т.3 „авария“ представлява извънредно събитие, което води или може да доведе до надхвърляне на лимитите или до нарушаване условията на радиационното въздействие върху човека и околната среда, определени в нормите и правилата за ядрена безопасност и радиационна защита. Според т.17 „инцидент“ представлява всяко нежелано събитие, реалните или потенциалните последици от което не може да бъдат пренебрегнати от гледна точка на ядрената безопасност и/или радиационната защита. Според т.38 „събитие“ представлява всяко отклонение от регламентирания режим на експлоатация, което е довело или би могло да доведе до изхвърляне на радиоактивни вещества в работната или околната среда или до необосновано облъчване на населението или персонала, или до нарушаване на изискванията, правилата и нормите на ядрената безопасност или радиационната защита. Видно от представената по делото информация, която е публикувана и на интернет сайта на АЯР, изключването на генератора на блок 6 от електроенергийната система на 03.07.2019 г. и изключването на две главни циркулационни помпи на блок 6 на 01.08.2019 г. са квалифицирани като събития, които не са довели до промяна в радиационната обстановка и са оценени по скалата на ИНЕС като ниво „0“ без значимост за безопасността. В този смисъл, последните не могат да бъдат

квалифицирани като инциденти и/или аварии, при наличието на които ограниченията по ал.1-3 са преодоляни. Доказателствената тежест за установяване на последното е за жалбоподателя съгласно чл.170,ал.2 от АПК,но такива доказателства той не представя въпреки дадените му от съда указания. Неправилно в писмената си защита жалбоподателят твърди,че ответникът подменял основанието за своя отказ – отказът видно и от съдържанието на обжалваното писмо,няма за основание квалифициране на събитията като отклонения, т.е. въвеждането в защитата на ответника на квалификацията за отклонения представлява повдигане на насрещно негово възражение ,срещу изразената в жалбата теза за приложимост на разпоредбата на ал.4,т.1 от пар.1д, която има предвид именно понятията за инциденти и аварии. За разлика от съществуващото за жалбоподателя главно доказване,което по дефиниция е винаги пълно ,съществуващото за ответника насрещно доказване е непълно по дефиниция,поради което представените от последният в съдебно заседание писмени доказателства са достатъчни за обосноваване на изложената от него теза. По тези съображения за установеност на посоченото в обжалваното писмо основание за отказ и за неустановеност на повдигнатите с жалбата материално-правни възражения, съдът намира за материално законосъобразен постановението с обжалваното писмо отказ – отсъства необходимото съгласие по пар.1д,ал.3,т.1 от ЗБИЯЕ. Обратен извод не следва от твърдението на жалбоподателя за евентуалното наличие на „надделяващ обществен интерес“. Съгласно легалната дефиниция на §1, т.6 от ДР на ЗДОИ, „надделяващ обществен интерес“ е налице когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3 от ЗДОИ. Общо формулираните от жалбоподателя твърдения за наличие на „административен произвол“, без посочване на такива практики с необходимата конкретност и представяне на доказателства за последните, не могат да послужат като основание за преодоляване на ограниченията по пар.1д,ал.1-3 от ДР на ЗБИЯЕ – както бе посочено по-горе, приложим е специалният закон (ЗБИЯЕ),а той не се съдържа понятието „надделяващ обществен интерес“.

Освен материално законосъобразен,отказът е постановен от компетентен орган,чието волеизявление е достатъчно ясно и разбираемо за да позволи на жалбоподателя да упражни адекватно правото си на защита,съдържа изложение на фактически и правни основания,поради което съдът намира за спазена формата на оспореният отказ. Жалбата не съдържа доводи за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и за несъответствие с целта на закона ,а и такива не се установяват при извършената от съда служебна проверка.

По тези съображения за отсъствието на всички регламентирани в нормата на чл.146 от АПК основания за оспорване, жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора, разноски на жалбоподателя не се дължат, а своевременно направеното искане от пълномощника на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение се явява основателно - жалбоподателят дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, съгласно чл.143 ,ал.4 от АПК, вр. чл.78 ал.8 от ГПК, вр. чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията – Варна (СОПА), представлявано от Юлиан Атанасов Чолаков, срещу писмо изх.№ 05-00-2/16.01.2020 г. на Председателя на Агенцията за ядрено регулиране.

ОСЪЖДА Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията – Варна (СОПА), представлявано от Юлиан Атанасов Чолаков с адрес : гр.Варна, бул."Владислав Варненчик" № 133,бл.40,вх.А,ап.43 да заплати в полза на Агенцията за ядрено регулиране – София сумата от 100 (сто) лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на касационно оспорване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: